

Промови УГП на конференції „Визови сучасності, які стоять перед правами та свободами людини .”

Київ 12-14 квітень 2008

Спершу хочу висловити величезну радість спричинену можливістю прийняти участь у даній конференції. У мене незвичайна честь, що можу гостити на конференції, яка вшановує 10 роковини призначення Омбудсмана України, які припадають також у 60 річницю прийняття загальної декларації прав людини.

Символічне значення має для мене також факт, що у цьому році святкуємо у Польщі двадцятиліття заснування установи омбудсмана, званого у нас Уповноваженим з Громадянських Прав. Ця подія була черговим виломом у правовій доктрині соціалістичної держави, була одним із симптомів багатьох перемін у Європі, які у результаті привели до незалежності України та Польщі, привели до ситуації у якій можемо сьогодні свobodно домагатися дотримання прав та громадянських свобод у обох наших країнах.

Незвичайно радує мене також факт, що на посаді Омбудсмана України знаходиться пані Ніна Карпачова, з якою наше співробітництво проходить чудово.

Співробітництво омбудсманів це добрий приклад доброго та плідного сусідського співробітництва наших двох країн, які характеризують відносини спеціального та стратегічного характеру. Спільність історичних досвідів, культурна близькість, багатість спільних інтересів- це фактори, які невпинно зближують наші дві країни та чинять співробітництво пріоритетним завданням. У мене велика честь, тому що можу включатись у це діло через виконання доручення польського Уповноваженого з Громадянських Прав Людини.

Тому то, говорячи о визовах, які стають перед захистом прав людини, хотів би зосередитись на проблемах, які особливо об'єднують Польщу та Україну, які є предметом зацікавлення Довіреного Верховної Ради України з Прав Людини та польського Уповноваженого з Громадянських Прав.

Великою проблемою, з якою змушені зіряться члени наших суспільств це трудова міграція. Дуже багато поляків, дуже багато українців виїжджає з місця свого проживання шукаючи в других країнах кращих, а часом просто гідних заробітків. Проблемою, якою я зацікавився незабаром після цього, як був призначеним польським парламентом на мою п'ятирічну каденцію, була ситуація сотней тисяч поляків, які емігрували- часово або на постійно- з економічних причин. Дуже часто, бувало, що ламались основні права емігрантів – право на винагороду за працю, право на правосуддя итп. Багато осіб- особливо не знаючих мови країни, у якій розпочали працю- було жертвами злочинів- щоб згадати страшні приклади ув'язнення у так наз. таборах праці у Південній Європі. Проблемою була також часто бездіяльність місцевих порядкових служб, органів переслідування та правосуддя. Після підняття численних проб інтервенції я зрозумів, що емігранти у практиці позбавлені громадянських прав. Місцеві омбудсмани часто не могли займатися емігрантами, а компетенції польського уповаженого не сягають за межі його країни. Я переконаний, що всі Ви у своїй праці стали колись перед такими проблемами. Багато вказує на це, що у найближчі роки трудові міграції з України, Польщі або багатьох других країн не припиняться, а якраз навпаки- глобалізаційні процеси будуть впливати на ріст мобільности людей. Тому то, захист прав цих осіб здається мені одним з найважливіших завдань стоячих перед інститутом омбудсмана, а разом незвичайно важливим простором спільної праці, допомоги та обміну досвідом.

Другим визовом, а zarazом полем, на якому необхідним стає співробітництво поміж омбудсманами- особливо України та Польщі- є права осіб, які переходять кордон. Особливо у контексті розширення зони Шенген ситуація на переходах на її кордонах, стає все трудніша, щоб не сказати драматична. Незважаючи на зусилля польських та українських властей постійно ситуація водіїв, які переходять наші кордони залишає багато до бажання, особливо о скільки їдеться про гуманітарну ситуацію- о чим ми мали змогу переконатися особливо підчас протесту польських митників кільканадцять тижнів тому. Маю надію, що підписана недавно угода про малий прикордонний рух полегшить громадянам наших держав свобідне переміщення або ведення підприємств та спричиниться до поліпшення умов, у яких буде переходжений кордон.

Третім визовом, який стоїть перед нами є права національних меншин. В Україні живе велика польська меншина, у Польщі же українська, яка становить сьогодні третью під оглядом величини національну меншину. Це якраз права меншин є вразливим полем, на якому часто доходить до порушень. Взаємна допомога, обмін досвідом, або організування спільних заходів це найкращий спосіб на це, щоб національним меншинам забезпечити бажаний рівень захисту їхніх прав.

На кінець дозвольте ще раз подякувати, за можливість взяти участь у так великій події та бажати усім присутнім, щоб співробітництво омбудсманів спричинилося у всіх країнах до росту пошани прав та свобід громадян.